

Classic Poetry Series

**Sophus Niels Christen
Claussen
- poems -**

Publication Date:
2012

Publisher:

Poemhunter.com - The World's Poetry Archive

Sophus Niels Christen Claussen()

1884

Sophus Niels Christen Claussen

21.2.24

Sophus Niels Christen Claussen

30.7.23 „hôtel De La Plage&Quot;, Donville

Sophus Niels Christen Claussen

Aarstider

Sophus Niels Christen Claussen

Ærens Mareridt

Sophus Niels Christen Claussen

Ærtebælg [i Herregaardshavens Bede]

Sophus Niels Christen Claussen

Ærværdig Provst Jørgen Skidtmads

Sophus Niels Christen Claussen

Afrodites Dampe

— O Venus, holdes, schönes Weib,
Ihr seid eine Teufelinne —

I

Det er koldt i Rom. En skarp
og lysfyldt Morgen.
Mellem gulgraa Masser rødmer
Engelsborgen.

Paa St. Peters Plads de store
Springvand bruse
af den aand, som mellem Søjler
har til Huse.

Vejen bag om Peterskirke-
Fundamentet
ligger mellem udsøgt Murværk
gejstlig præntet.

Og ved Vejens Ende viser
os en Svejtsers
op til Toppen øverst, hvor
Musæet knejser.

... For at mildne Luftens Raahed,
som os møder,
findes paa et Ildfad udbredt
nogle Gløder.

II

Først paa Tærsklen til de mange
Sales Suite
staar der af Praxiteles en
Afrodite —

Kvinde i hvert Livs-Atom,
hvorhen hun vender,
allermest i de lidt store
vage Hænder.

Hun er rig og god. Slet ingen
Rænker bagved!
Det er Kvindens største Styrke:
hendes Svaghed.

Vi har tro't paa slige Hænder
altfor gerne.
Men Gudinden har en løs og
glemsom Hjerne.

Hendes Tanker, af for mange
Flammer svækket,
svirrer som en Legemølle
helst i Trækket.

Vid, du ejer hendes Hjærte,
Sjælen, aanden,
hvis hun rækker sine Haandled,
Armen, Haanden.

Dine Spørgsmaal: hvad hun tænker,
spar dem, spar dem!
„Du skal kysse mine Hænder,
hvis du har dem.“

Kommer du med stære Luer,
er det herligt,
selv om du for andre Fruer
gløder kærligt.

Thi hun elsker Ilden hos dig,
men hun rammer
med sin Haan den lede Troskab
uden Flammer.

III

Vore Ord om Venus strømmer
som en Sluse,
mens vi glemmer, at ej langt fra
sad en Muse,

sad en Muse af den aandig-
skønne Retning:
opsat Haar og fodsid Kjole
med Besætning.

Denne unge, ranke Muse
var forskønnet
ved den Foldekastets Fylde,
hvormed Kønnen

— ikke netop over i'et
sætter Prikken,
men, ved Tankestreg, forlænger
Symboliken.

Thi mens Klædebonnet hendes
Legem aver,
skjuler det, men vækker Tro paa
skjulte Gaver.

Med lidt stilfuldt Blændværk vil hun
os forblinde.
Er hun mere eller mindre
end en Kvinde?

Hendes Haar er dybt som dunkle
Foraarsskove,
hvor vi saas en Gang — jeg tror: ved
Sjølunds Vove.

Hun servered Te for hele
Kunstkritiken.
Ak jeg vidste ej, hun stammed
fra Antiken.

IV
Men nu stormes Salen rask
af andre Muser,
som bær Handsker, Hat og Spænder,
Slag og Bluser.

De har Fødder, og de skrider

gennem Salen.
De fordunkler Guderne paa
Piedestalen,

som kan staa i tusind aar
med nøgne Lænder,
men ej blusser af den Livsild,
som forbrænder.

Jeg vil fly til andre Sale,
længselsdragen
af Penélope — den blide —
Ægtemagen.

... Men hvem ser jeg? — velbestøvlet
uden Flitter,
Artemis, imens hun gennem
Krattet skridter

og, mens Blikket følger Pilen,
som hun sender,
endnu bøjer sig lidt sejt
i sine Lænder.

Hendes Knæ og Haser — skilt paa
Jæger-Maade —
røber os en Kraft og Kyskhed
uden Naade.

Denne Jomfrutrods er Skæbnens
Pil, der sendes,
Naaden er saa tit det værste,
som kan hændes.

V
For at mildne Luftens Raahed,
som mig møder,
findes paa et Ildfad udbredt
nogle Gløder.

Blot en Haandfuld Ild — der suger
Fugt af Rummet,

hvor i Sten den stolte Oldtid
er forstummet.

Intet Fyrsted! kun en flygtig
Drøm om Varme,
men den tænder alle disse
Gudebarme.

Det er ej ved lune Ovne,
kælne Puder,
man skal se et Kuld af ranke
nøgne Guder.

Isner du ved kolde Nymfer
og Tritoner? ...
Slig en Haandfuld Gløder varmed
Roms Neroner.

Tyve Vintre uden Frysens,
uden Bæven,
med en Ildskaal sad Penélope
ved Væven.

Mer lod ikke Hera paa sit
Fyrfad fyre,
naar Apollon højt for Guder
slog sin Lyre.

Stærke aander vækkes, blanke
Bækner skingre.
Yndighedsgudinden tør de
frosne Fingre.

Selv Olymperskarens Herre
Zeus med Lynet
smiler, mild af Dampen,
glatter Brynet.

Et Par slige Kul har stemt
Horatses Toner?
og var nok for Tiberstadens
utro Koner?

Og Tribunens Røst er ikke
længer valen,
skønt der falder Sne paa Højen
og i Dalen.

Her har Cæsar, — stor i Love
som i Krige —
ved en Haandfuld Gløder skabt et
Verdensrige ...

VI

Var det svage Mænd, som disse
Guder dyrke,
saa har deres Blødhed ikke
manglet Styrke.

Aldrig vil de nøgne Guder
sig forbarme,
hvis vi ikke ejer selv en
Haandfuld Varme,

hvis vi kommer tryglende med
tomme Hænder,
uden Offer for at have
dem til Venner.

De er kolde, de er friske,
de er stærke,
og vor Higen, vore Kræfter
vil de mærke,

før de fører os til Slag
paa ranke Skuder,
der, hvor Livet er en Kamp
imellem Guder.

VII

Blot en Haandfuld Ild, der suger
Fugt af Rummet,
hvor i Sten den stolte Oldtid
er forstummet!

Og vi kalder slige Guder
lystne, dovne?
— vi fra Nord, der kun er lystne
efter Ovne.

For at være livsudrustet,
stærk tilfulde,
skal man kunde døje Hede,
modstaa Kulde;

man skal kunne bære Skæbnen,
elske Sorgen;
det var tragisk Pligt i hine
Guders Morgen.

Selv om alting brister, er der
Trøst at øse —
i Tragedien, hos de store
trøstesløse.

... Er jeg kommen uden aand og
uden Lampe?
Dette Fyrfads Røg er
Afreodites Dampe.

VIII

Noget drager mig mod
Afreodites Støtte
den lidt tomme Sten, som ingen
dog kan flytte.

Hun var givet til den halte
Gud for Fliden,
men hun tog en mere dristig
Elsker siden.

Det er Oldtids-Sangen, hele
Dityramben:
denne Dejlighedens Elskovs-
Færd med Kampen.

Hun er flygtig, men hun kaarer
kun en Heros;
hun har Ares kær, fra da hun
fødte Eros.

Selv Penélope, — den blide,
Ægtemagen —
er af Æventyr og mandig
Daad betagen,

hun, som elskede Odysseus
— Modet, Snillet —
holdt hans Arne tændt, hvor langt han
sig forvilded.

Hun har næsten noget af
Madonnas Ynde,
kristent Taalmod bænket paa en
hedensk Hynde.

Men hun er en Genglans kun af
Arodite,
som blev født paa Havet i
Alverdens Midte.

Større Helteløn kan Helten
ikke finde.
... Men hun er jo Ægtehustru,
ej Gudinde.

IX
Afrodites Smil bestraaler
Jordens Øde,
lover endnu kække Mænd et
hedensk Møde,

naar Terpsikore ej evner
mer at styre
Korets Danse med en vædderhornet
Lyre —

naar den lyse Pallas tier

for at læse
naar den store Pan er færdig
med at blæse —

naar den sidste gyldne Pauke
er forstummet,
og Urania er vendt mod
Himmelrummet.

Afrodite har sit eget Vid
trods nogen,
mens den meste Visdom bliver
graa som Taagen.

Ofte blev hun smædet som en
utæt Hjærne,
Glemsomhedens aand er hendes
Lykkestjærne.

Sjælden ærer hun, hvad alle
højlydt agter,
ler ad Ryets Larm som ad
de stille Magter,

smiler ganske blidt, som om hun
vidste bedre,
naar hun bliver vår de Tosser,
vi maa hædre.

Den, hun rækker sine Haandled,
Armen, Haanden,
rækker hun fra skjulte Kilder
Visdomsaanden.

Afrodites Vid er brudt i
tusend Straaler
som en fyrig Vin i Skæmtens
skønne Skaaler.

Afrodites Vid er Solrus
over Landet.
Thi hun ser kun ét og ler ad

alt det andet.

Den skal være skøn som Livet,
stærk som Døden,
som skal vække Afrodites
dybe Gløden.

Tit ved Gæstebudet sad hun
bortvendt — spydig
imod dem, som var de andres
Love lydig.

Deres Hjørnespind — som fine
Silkelidser —
vikled hun paa Dril om sine
Fingerspidser.

Men naar Ares' Fodtrin runger,
som de plejed,
har den gyldne Frue ikke
langt til Lejet.

Nogle Gløder osrer i et
Varmebækken.
Nogle Døre bliver stængt for
Vintertrækken.

Og naar Kløgten vaagner, som vort
Dagslys skjuler,
Afrodites Haar er fuldt af
Visdomsugler.

X
Det er Oltidssangen, hele
Dityramben,
denne Dejlighedens Bryllups-
Fest med Kampen.

Sophus Niels Christen Claussen

Afsked

Sophus Niels Christen Claussen

Afskedsharmoni

Sophus Niels Christen Claussen

Afskedsvers

Sophus Niels Christen Claussen

Aften Paa Kullen

Sophus Niels Christen Claussen

Aftenandagt

Sophus Niels Christen Claussen

Aftenskumring

Sophus Niels Christen Claussen

Aftenslotte

Sophus Niels Christen Claussen

Ak, Den Unge Svæven

Sophus Niels Christen Claussen

Alle Nordens Fugle

Sophus Niels Christen Claussen

Altanen

Sophus Niels Christen Claussen

Anadyomene

Sophus Niels Christen Claussen

Andet Møde

Sophus Niels Christen Claussen

Anka! Anka!

Sophus Niels Christen Claussen

Ankomst Til Siena

Sophus Niels Christen Claussen

Anraabelse

Sophus Niels Christen Claussen

April

Sophus Niels Christen Claussen

Arkæologisk Fund

Sophus Niels Christen Claussen

At Den Skade Skulde Ske... Det Var Slemmt For Dig Og Mig

Sophus Niels Christen Claussen

Atomernes Oprør

Sophus Niels Christen Claussen

Bagefter

Sophus Niels Christen Claussen

Balaften [alle Instrumenterne Rømmer Sig Nu]

Sophus Niels Christen Claussen

Barnerim

Sophus Niels Christen Claussen

Bauta

Sophus Niels Christen Claussen

Besøget I Himlen

Sophus Niels Christen Claussen

Bevidsthedens Grænser

Sophus Niels Christen Claussen

Billede Af Den Grublende

Sophus Niels Christen Claussen

Blodfontænen

Sophus Niels Christen Claussen

Blomsterbillede

Sophus Niels Christen Claussen

Bøgen Og Nælden

Sophus Niels Christen Claussen

Bøn

Sophus Niels Christen Claussen

Borgfrøknen

Sophus Niels Christen Claussen

Borte

Sophus Niels Christen Claussen

Brev Fra Landet

Sophus Niels Christen Claussen

Brev Fra Landet [efteraarsdage, Regnvejrs-Rolige]

Sophus Niels Christen Claussen

Bruddet

Sophus Niels Christen Claussen

Buddha

Sophus Niels Christen Claussen

Byron

Sophus Niels Christen Claussen

Cæsarer

Sophus Niels Christen Claussen

Capriccio

Sophus Niels Christen Claussen

Cento Cerini

Sophus Niels Christen Claussen

Creation

I am unborn as yet, but am delivered giving birth.
From the life in my work I sense the life in myself,
robbed of this mirror, I am as good as laid in earth.

My calling I have brought with me, of my own I perform nothing,
But I am delivered, and delivered see my debt is paid
to the force from which I derive, and which has delegated me.

The kingdom that has summoned me and from which I derive –
is it an unborn power that delivers itself while giving birth?
Is it a divine splendour, whose fount is sheer glory?

I do not know, but in my blood is the courage of all longings.
I hammer fire out of darkness, liberate the helpless.

Sophus Niels Christen Claussen

Credo

Sophus Niels Christen Claussen

Da Jeg Gik Ud Fra Vor Muse

Sophus Niels Christen Claussen

Da Vi Gik Bort Fra Vor Muse

Sophus Niels Christen Claussen

Dæmring

Sophus Niels Christen Claussen

Damen Fra Kølñ

Sophus Niels Christen Claussen

Danmark

Sophus Niels Christen Claussen

Dansk Foraar

Sophus Niels Christen Claussen

Dansk Tunge Og „exotiske Sympatier

Sophus Niels Christen Claussen

Danske Vers

Sophus Niels Christen Claussen

De Farlige Nye Tider

Sophus Niels Christen Claussen

De Kugler, Jeg Agted At Støbe

Sophus Niels Christen Claussen

De Lange Eftermiddage

Sophus Niels Christen Claussen

De Mange Skønne

Sophus Niels Christen Claussen

De Valfartende Smaapigers Leg Mens Mødrene Var Til Messe

Sophus Niels Christen Claussen

December 1923

Sophus Niels Christen Claussen

Demasking

Sophus Niels Christen Claussen

Den Døde Mand

Sophus Niels Christen Claussen

Den Er Et Sejrrigt Jærtegn

Sophus Niels Christen Claussen

Den Følende Blomst

Sophus Niels Christen Claussen

Den Formløse Faun

Sophus Niels Christen Claussen

Den Gamle Havn

Sophus Niels Christen Claussen

Den Gode Rus

Sophus Niels Christen Claussen

Den Kuplede Festsal Fyldtes

Sophus Niels Christen Claussen

Den Lille Bazajet Og Kvinderne

Sophus Niels Christen Claussen

Den Lykkelige Maler

Sophus Niels Christen Claussen

Den Nye Aladdin

Sophus Niels Christen Claussen

Den Nye Pallas Athene

Sophus Niels Christen Claussen

Den Nye Prokurator

Sophus Niels Christen Claussen

Den Stærke Dame I Teltet

Sophus Niels Christen Claussen

Den Store Rhythme

Sophus Niels Christen Claussen

Den Ukendte Læserinde

Sophus Niels Christen Claussen

Den Unge Pige I Sommerregnen

Sophus Niels Christen Claussen

Den Uge Vin

Sophus Niels Christen Claussen

Den Ventende Morgen

Sophus Niels Christen Claussen

Der Er Intet Saa Yndigt I Foraarets Gry

Sophus Niels Christen Claussen

Der Ligger En By, Hvor Havet

Sophus Niels Christen Claussen

Der Raader I Det Lyse Hotel

Sophus Niels Christen Claussen

Der Slumred I Dit Blik...

Sophus Niels Christen Claussen

Der Vandrør En Pige

Sophus Niels Christen Claussen

Det Aandelige Børstenbinderlaug

Sophus Niels Christen Claussen

Det Bliver Mørkt, Og Regnen

Sophus Niels Christen Claussen

Det Er Ikke Nok, Ofelia...

Sophus Niels Christen Claussen

Det Gamle Systém

Sophus Niels Christen Claussen

Det Nye Gry

Sophus Niels Christen Claussen

Det Regner Over Jordens Kugle

Sophus Niels Christen Claussen

Det Slukte Slot

Sophus Niels Christen Claussen

Det Tabte Paradis

Sophus Niels Christen Claussen

Det Unge Danmark

Sophus Niels Christen Claussen

Det Værste

Sophus Niels Christen Claussen

Det Var I Et Hus Ved Skoven

Sophus Niels Christen Claussen

Digteren Og Daarskaben

Sophus Niels Christen Claussen

Digteren Og Hassan

Sophus Niels Christen Claussen

Digterens Endeligt

Sophus Niels Christen Claussen

Digterkultus

Sophus Niels Christen Claussen

Digtersfinxen

Sophus Niels Christen Claussen

Dine Kys Er Imod Dig

Sophus Niels Christen Claussen

Djævlerier

Sophus Niels Christen Claussen

Dog Tanken Om At Blive

Sophus Niels Christen Claussen

Døgndrømme

Sophus Niels Christen Claussen

Don Luis De Góngoras Sonet Om Madrid

Sophus Niels Christen Claussen

Dramatisk Intermezzo

Sophus Niels Christen Claussen

Drinks

Sophus Niels Christen Claussen

Drømme

Sophus Niels Christen Claussen

Drømmerier

Sophus Niels Christen Claussen

Drømt En Morgenstund

Sophus Niels Christen Claussen

Dronningen I Thule

Sophus Niels Christen Claussen

Du Som En Lille Kattekilling Er...

Sophus Niels Christen Claussen

Efter Regnen

Sophus Niels Christen Claussen

Efter Syndefaldet

Sophus Niels Christen Claussen

Efteraaret

Sophus Niels Christen Claussen

Efteraarsdigt

Sophus Niels Christen Claussen

Efterlysning

Sophus Niels Christen Claussen

Ekbatana

Sophus Niels Christen Claussen

Eksekution

Sophus Niels Christen Claussen

Eleonora Duse

Sophus Niels Christen Claussen

En Drøm

Sophus Niels Christen Claussen

En Drøm Om Skønhed...

Sophus Niels Christen Claussen

En Fabel

Sophus Niels Christen Claussen

En Historie

Sophus Niels Christen Claussen

En Kladde

Sophus Niels Christen Claussen

En Læserinde

Sophus Niels Christen Claussen

En Muse I Ægteskab

Sophus Niels Christen Claussen

En Prolog Til „frøken Julie&Quot;

Sophus Niels Christen Claussen

En Rekonvalescens

Sophus Niels Christen Claussen

En Slette

Sophus Niels Christen Claussen

En Springende Literaturhund

Sophus Niels Christen Claussen

En Stakkels Forhexet Pige

Sophus Niels Christen Claussen

En Stormdrøm Der Gaar...

Sophus Niels Christen Claussen

En Vise

Sophus Niels Christen Claussen

Endelig

Sophus Niels Christen Claussen

Endnu Siena

Sophus Niels Christen Claussen

Epilog [mit Hjærte Og Jeg Blev Uenige]

Sophus Niels Christen Claussen

Epilog [vi Digter Ingen Hymne Til Minas Brune Haar]

Sophus Niels Christen Claussen

Erindring

Sophus Niels Christen Claussen

Erobrere

Sophus Niels Christen Claussen

Et Digt Om Et Barn

Sophus Niels Christen Claussen

Et Farvel

Sophus Niels Christen Claussen

Et Foraarsbud

Sophus Niels Christen Claussen

Et Løst Udkast

Sophus Niels Christen Claussen

Et Rimbrev

Sophus Niels Christen Claussen

Et Tilbagefald

Sophus Niels Christen Claussen

Evangelium [foraar! Jeg Bliver Altid]

Sophus Niels Christen Claussen

Evangelium [i En Stald Mellem Oxer Og Kvæghorder]

Sophus Niels Christen Claussen

Evaslægt

Sophus Niels Christen Claussen

Eventyret

Sophus Niels Christen Claussen

Faldende Sne

Sophus Niels Christen Claussen

Fanfare

Sophus Niels Christen Claussen

Fardag I Pepitas Hjerte

Sophus Niels Christen Claussen

Fattige Kvinder

Sophus Niels Christen Claussen

Femte Juni

Sophus Niels Christen Claussen

Fest-Epilog

Sophus Niels Christen Claussen

Festrøg [saa Hvide Bølger I Nattens Mørke De Tætte Dampe]

Sophus Niels Christen Claussen

Festrøg [saa Hvide Bølger I Nattens Mørke]

Sophus Niels Christen Claussen

Fjerde Møde

Sophus Niels Christen Claussen

Flakonen

Sophus Niels Christen Claussen

Flammelille [paa Taa Og Paa Hæl, Paa Hæl Og Paa Taa]

Sophus Niels Christen Claussen

Flammen Og Kullet

Sophus Niels Christen Claussen

Flyveren Og Pigen

Sophus Niels Christen Claussen

Folkevisen Fra Besançon

Sophus Niels Christen Claussen

For Fremtidens Aasyn

Sophus Niels Christen Claussen

For God!

Sophus Niels Christen Claussen

Før Stævnemødet [det Bliver Aften I Vorherres Gaard]

Sophus Niels Christen Claussen

Foraar

Sophus Niels Christen Claussen

Foraarspløjning

Sophus Niels Christen Claussen

Foraars-Regntiden

Sophus Niels Christen Claussen

Foraarsrim

Sophus Niels Christen Claussen

Forbandelse

Sophus Niels Christen Claussen

Forklaringen

Sophus Niels Christen Claussen

Formiddagssol

Sophus Niels Christen Claussen

Forspil Til En Efteraarsudstilling

Sophus Niels Christen Claussen

Første Gang

Sophus Niels Christen Claussen

Første Hexameterbrev

Sophus Niels Christen Claussen

Første Kys

Sophus Niels Christen Claussen

Forvandlingens Lov

Sophus Niels Christen Claussen

Fra Vor Kærligheds Hus

Sophus Niels Christen Claussen

Frederiksberg

Sophus Niels Christen Claussen

Fribytterskæbne

Sophus Niels Christen Claussen

Friskt Vejr

Sophus Niels Christen Claussen

Frokosthvil

Sophus Niels Christen Claussen

Fru Clara

Sophus Niels Christen Claussen

Frugtbarhed

Sophus Niels Christen Claussen

Frugtbarhedens Tog

Sophus Niels Christen Claussen

Fylgie

Sophus Niels Christen Claussen

Fyraften

Sophus Niels Christen Claussen

Gamle Folkeslags Vilje

Sophus Niels Christen Claussen

Gargantur Eller „sikkel-Gab-Du-Har&Quot;

Sophus Niels Christen Claussen

Gensynet [der Drypped Blomster Røde Som En Brand]

Sophus Niels Christen Claussen

Giulietta I Gravkamret

Sophus Niels Christen Claussen

Giv Os Barabas Fri!

Sophus Niels Christen Claussen

Gode Fædre Og Ærlige Mænd

Sophus Niels Christen Claussen

Godmorgen I Gaarden

Sophus Niels Christen Claussen

Grave

Sophus Niels Christen Claussen

Gry

Sophus Niels Christen Claussen

Gudinden Kom En Formiddag

Sophus Niels Christen Claussen

Gudinden Sad Paa Sin Trefod

Sophus Niels Christen Claussen

Haanden Og Hjærtet

Sophus Niels Christen Claussen

Hassan Og Digteren

Sophus Niels Christen Claussen

Havnestad

Sophus Niels Christen Claussen

Hellig Vaar

Sophus Niels Christen Claussen

Hendes Enogtyvende Fødselsdag

Sophus Niels Christen Claussen

Hendes Kjoler

Sophus Niels Christen Claussen

Her Kom Min Trefod Og Jeg

Sophus Niels Christen Claussen

Her Kommer En Paaklædnings-Scene

Sophus Niels Christen Claussen

Herman Bang

Sophus Niels Christen Claussen

Heroica

Sophus Niels Christen Claussen

Hexameter-Hymne Til Pan Og Giovanni

Sophus Niels Christen Claussen

Hilsen

Sophus Niels Christen Claussen

Hjemfart

Sophus Niels Christen Claussen

Hjemme Igen

Sophus Niels Christen Claussen

Høffdings Elever

Sophus Niels Christen Claussen

Holger Drachmann

Sophus Niels Christen Claussen

Hos De Ventende

Sophus Niels Christen Claussen

Hos Hexen I Endor

Sophus Niels Christen Claussen

Høstsol

Sophus Niels Christen Claussen

Høvdingdød

Sophus Niels Christen Claussen

Humlen

Sophus Niels Christen Claussen

Hun Er, Til Trods Sin Røde Lille Mund

Sophus Niels Christen Claussen

Hvad Jeg Drømte Om Natten Paa Bjærget

Sophus Niels Christen Claussen

Hvededynger

Sophus Niels Christen Claussen

Hvedehøsten

Sophus Niels Christen Claussen

Hver Morgen, Naar Jeg Vaagner

Sophus Niels Christen Claussen

Hvidtjørn

Sophus Niels Christen Claussen

Hvis Musen Er Blevet Sløj

Sophus Niels Christen Claussen

Hvor Finder Jeg Glemselens Lethe?

Sophus Niels Christen Claussen

Hvor Gærdet Ikke Er Sidest

Sophus Niels Christen Claussen

Hvordan Er Jeg Kommen For Skade

Sophus Niels Christen Claussen

Hvordan Tiden Bliver Mig Utro

Sophus Niels Christen Claussen

Hvorfor Mon?

Sophus Niels Christen Claussen

Hvorfor?

Sophus Niels Christen Claussen

Hverdinden Og Kærligheden

Sophus Niels Christen Claussen

I

Sophus Niels Christen Claussen

I Arkadien

Sophus Niels Christen Claussen

I Begyndelsen Var

Sophus Niels Christen Claussen

I Den Hellige Kildes Kirke

Sophus Niels Christen Claussen

I Det Vildeste Bjærgpas..

Sophus Niels Christen Claussen

I Drift

Sophus Niels Christen Claussen

I En Frugthave [falder Der Storm Over Solstille Flade?]

Sophus Niels Christen Claussen

I En Park

Sophus Niels Christen Claussen

I Forstaden

Sophus Niels Christen Claussen

I Hi

Sophus Niels Christen Claussen

I Ligurien

Sophus Niels Christen Claussen

I Løvens Tegn

Sophus Niels Christen Claussen

I Lykkens Usandsynligste Allé

Sophus Niels Christen Claussen

I Marts [skal Jeg Mon Rejse? Skal Jeg Mon Blive?]

Sophus Niels Christen Claussen

I Min Ungdom

Sophus Niels Christen Claussen

I Mismod

Sophus Niels Christen Claussen

I Paris [hun Var Af De Kvinder]

Sophus Niels Christen Claussen

I Skovene

Sophus Niels Christen Claussen

I Staden

Sophus Niels Christen Claussen

I Tidernes Morgen Var Paradiset Skabt

Sophus Niels Christen Claussen

I Vaaren

Sophus Niels Christen Claussen

Ii

Sophus Niels Christen Claussen

Sophus Niels Christen Claussen

Il Letto

Sophus Niels Christen Claussen

Ilse's Forbearance

Sophus Niels Christen Claussen

Imperia

Sophus Niels Christen Claussen

In The Street I Met While Walking

In the street I met while walking
Death ... a sight that pleased me so,
auburn locks that told of summer
fair maid's skin as white as snow.
'Let me live' I death requested
in my young heart's pangs of woe!

'Live for just a tranquil springtime
close to your fine virgin snow!
Close to your most chaste of aspects
let me but that one spring know
with the kisses that a sweetheart
when in private would dare show!'

Dressed in lace-frills by the thousand
she was like a field of flowers.
But within her lovely shell was
winter-frozen, dead and dour.
I have asked impossibility
make a marriage bed this hour.

I have asked impossibility
deck herself as bride so chaste.

I have asked of death a springtime,
Therefore I must be erased.

Sophus Niels Christen Claussen

Inde Fra Klodens Værksted

Sophus Niels Christen Claussen

Indsigelse

Sophus Niels Christen Claussen

Ingeborg Stuckenberg

Sophus Niels Christen Claussen

Intermezzo

Sophus Niels Christen Claussen

Islændingen Æren

Sophus Niels Christen Claussen

Italiens Sejr

Sophus Niels Christen Claussen

Iv

Sophus Niels Christen Claussen

J. F. Willumsen

Sophus Niels Christen Claussen

Jeg Er Ombølget Af Dig

Sophus Niels Christen Claussen

Jeg Fandt I Fortunens Kikkert

Sophus Niels Christen Claussen

Jeg Gav Den Unge Gud Mit Hjerte

Sophus Niels Christen Claussen

Jeg Har Gemt Paa En Sang

Sophus Niels Christen Claussen

Jeg Kalder Selv De Døde

Sophus Niels Christen Claussen

Jeg Lover For Den Bonde

Sophus Niels Christen Claussen

Jeg Øver Ikke En Daad

Sophus Niels Christen Claussen

Jeg Skrev En Dag En Petition

Sophus Niels Christen Claussen

Jeg Søger Gærne Visdom

Sophus Niels Christen Claussen

Jeg Syntes

Sophus Niels Christen Claussen

Jeg Traf En Skønhed

Sophus Niels Christen Claussen

Jeg Tror Det Ikke Fornødent

Sophus Niels Christen Claussen

Jeg Vil Begraves I Fred

Sophus Niels Christen Claussen

Jeg Vil Ej Forbyde Den Triste

Sophus Niels Christen Claussen

Jeg Vil Ej Sommernætters Fred

Sophus Niels Christen Claussen

Julebrev

Sophus Niels Christen Claussen

Kære Ny...

Sophus Niels Christen Claussen

Kærlighed

Sophus Niels Christen Claussen

Kærligheds Program

Sophus Niels Christen Claussen

Kan Du Drømme Med Mig?

Sophus Niels Christen Claussen

Kan Sommerfuglevinger Tynge

Sophus Niels Christen Claussen

Kanalbillede

Sophus Niels Christen Claussen

Karnevallet

Sophus Niels Christen Claussen

Katten

Sophus Niels Christen Claussen

Kavallérsorger

Sophus Niels Christen Claussen

Klodens Sange

Sophus Niels Christen Claussen

Knud Kaare

Sophus Niels Christen Claussen

Københavnsk

Sophus Niels Christen Claussen

Køln

Sophus Niels Christen Claussen

Krukken Synger

Sophus Niels Christen Claussen

Kulrøg [i Morgenmulmet, Naar Lokomotivets Luger Er Røde]

Sophus Niels Christen Claussen

Kulrøg [i Morgenmulmet, Naar Lokomotivets]

Sophus Niels Christen Claussen

Kunstner-Existens

Sophus Niels Christen Claussen

Kvindebevægelse

Sophus Niels Christen Claussen

Kvindemodel

Sophus Niels Christen Claussen

Kvindens Bekendelse

Sophus Niels Christen Claussen

Kvinderne Nordfra

Sophus Niels Christen Claussen

Læbeblomsterne

Sophus Niels Christen Claussen

Lægedom

Sophus Niels Christen Claussen

Længsel Efter En Skæbne

Sophus Niels Christen Claussen

Længsel Efter Neapel

Sophus Niels Christen Claussen

Landsby-Veje

Sophus Niels Christen Claussen

Landskab [for At Digte Mine Hyrdeviser Fuld Af Kyske Dyder]

Sophus Niels Christen Claussen

Landskab [paa De Gamle, Kendte Bakker Har Jeg Gaaet]

Sophus Niels Christen Claussen

Landskabet

Sophus Niels Christen Claussen

Langs Havet

Sophus Niels Christen Claussen

Lidenskabens Vinger — Sjælens Tegning

Sophus Niels Christen Claussen

Livets Kermesse

Sophus Niels Christen Claussen

Lord Byron: Italien

Sophus Niels Christen Claussen

Lovsprog Om Unyttigt Kiv

Sophus Niels Christen Claussen

Lurtoner

Sophus Niels Christen Claussen

Ma Ben Veggi'Or Si Come Al Popol Tutto

Sophus Niels Christen Claussen

Maaltider I Siena

Sophus Niels Christen Claussen

Maanenat

Sophus Niels Christen Claussen

Maanens Tungsind

Sophus Niels Christen Claussen

Maaneskin

Sophus Niels Christen Claussen

Maleren Ludvig Karsten

Sophus Niels Christen Claussen

Maleriagttagelse

Sophus Niels Christen Claussen

Manna

Sophus Niels Christen Claussen

Marine

Sophus Niels Christen Claussen

Markedet

Sophus Niels Christen Claussen

Marketenderens Vise Fra Den Store Krig

Sophus Niels Christen Claussen

Maurisk Motiv

Sophus Niels Christen Claussen

Mellem Anemoner

Sophus Niels Christen Claussen

Men Kvindens Tro Er Frisk: „mit Paradis, Dæk Disk! &Quot;

Sophus Niels Christen Claussen

Mennesket

Sophus Niels Christen Claussen

Mennesket Og Digteren

Sophus Niels Christen Claussen

Menneskevælde

Sophus Niels Christen Claussen

Mens Jeg Rejser Mod Nord

Sophus Niels Christen Claussen

Messalina

Sophus Niels Christen Claussen

Mesteren

Sophus Niels Christen Claussen

Metamorfose

Sophus Niels Christen Claussen

Middagsblund

Sophus Niels Christen Claussen

Midsommer

Sophus Niels Christen Claussen

Midt I Den Sommergrønne Skov..

Sophus Niels Christen Claussen

Min Muse Er Sabas Dronning

Sophus Niels Christen Claussen

Mina

Sophus Niels Christen Claussen

Modellerne

Sophus Niels Christen Claussen

Moder Natur

Sophus Niels Christen Claussen

Mødet [en Sidste Vals, Som Tungsindig Klinger]

Sophus Niels Christen Claussen

Mordet I Værtshuset

Sophus Niels Christen Claussen

Morgenen

Sophus Niels Christen Claussen

Morgenprækener

Sophus Niels Christen Claussen

Morgentime

Sophus Niels Christen Claussen

Mos [jeg Sprang I Høstmorgnens Solløse Stund]

Sophus Niels Christen Claussen

Mundlær

Sophus Niels Christen Claussen

Nætter

Sophus Niels Christen Claussen

Nat Paa Havet

Sophus Niels Christen Claussen

Nathvælvæt

Sophus Niels Christen Claussen

Natten Og Morgenrøden

Sophus Niels Christen Claussen

Nattevagt

Sophus Niels Christen Claussen

Nils Collett Vogt

Sophus Niels Christen Claussen

Nocturne

Sophus Niels Christen Claussen

Nøglen Til Den Ukendte Dør

Sophus Niels Christen Claussen

Norge

Sophus Niels Christen Claussen

Novelle [thi Saadan Er Livet Op Og Ned]

Sophus Niels Christen Claussen

Nu Ændrer Sig Vor Lire

Sophus Niels Christen Claussen

Nu Maa Jeg Fortælle, At Byen

Sophus Niels Christen Claussen

Ny Fornuft

Sophus Niels Christen Claussen

Nye Maal

Sophus Niels Christen Claussen

Nye Piger

Sophus Niels Christen Claussen

Nye Tider

Sophus Niels Christen Claussen

Nymennesker

Sophus Niels Christen Claussen

Nyt Foraar

Sophus Niels Christen Claussen

Øde

Sophus Niels Christen Claussen

Og I Den Samme Konfuse

Sophus Niels Christen Claussen

Ouverture

Sophus Niels Christen Claussen

Over Mit Hoved

Sophus Niels Christen Claussen

Paa De Gamle Steder [alting Skifter Om, Alt Er Byttet Om]

Sophus Niels Christen Claussen

Paa Kysten Ved Helsingør

Sophus Niels Christen Claussen

Paa Nedfart

Sophus Niels Christen Claussen

Paa Ny Ved Østersøen

Sophus Niels Christen Claussen

Paa Strandvejen

Sophus Niels Christen Claussen

Paa Veje, Maanegraa

Sophus Niels Christen Claussen

Palmesøndag

Sophus Niels Christen Claussen

Pan

Sophus Niels Christen Claussen

Pan Og Diamanten

Sophus Niels Christen Claussen

Pariserinde

Sophus Niels Christen Claussen

Parken Og Staden [nu Fyldes Parken Af Skygger]

Sophus Niels Christen Claussen

Pastorale

Sophus Niels Christen Claussen

Patricierinde

Sophus Niels Christen Claussen

Perspektiver

Sophus Niels Christen Claussen

Pigen Fra Cadix [jeg Hærged Din Stad Med Ungdommeligt Mod]

Sophus Niels Christen Claussen

Pilefløjter

Sophus Niels Christen Claussen

Pilevejen

Sophus Niels Christen Claussen

Pløjeland

Sophus Niels Christen Claussen

Poesi

Sophus Niels Christen Claussen

Poeten Og Folket

Sophus Niels Christen Claussen

Poeten Og Naboersken [de Mænd Og Koner I Sikre Boder]

Sophus Niels Christen Claussen

Poetens Bøn Paa Bjærget

Sophus Niels Christen Claussen

Pompeji

Sophus Niels Christen Claussen

Præludium

Sophus Niels Christen Claussen

Prinsessens Dossier

Sophus Niels Christen Claussen

Prolog

Sophus Niels Christen Claussen

Protestantisk Vaar

Sophus Niels Christen Claussen

Quod Felix

Sophus Niels Christen Claussen

Raadløs

Sophus Niels Christen Claussen

Regnvejr I Spanien

Sophus Niels Christen Claussen

Rejse

Sophus Niels Christen Claussen

Rejseminder [og Det Var Paa Skanderborg Station]

Sophus Niels Christen Claussen

Respekt For Kvinden!

Sophus Niels Christen Claussen

Ringens Magi [den Trolovede Pige]

Sophus Niels Christen Claussen

Rom

Sophus Niels Christen Claussen

Romance [min Skat Var Blond. Hendes Øjnes Blik]

Sophus Niels Christen Claussen

Roser Paa Mos

Sophus Niels Christen Claussen

Runer

Sophus Niels Christen Claussen

Runer

Sophus Niels Christen Claussen

Russerinden

Sophus Niels Christen Claussen

Saa Vandrør Vi Over Aarets Bro

Sophus Niels Christen Claussen

Saba

Sophus Niels Christen Claussen

Sagtelig

Sophus Niels Christen Claussen

Sang

Sophus Niels Christen Claussen

Sangen Om Sarah Brown

Sophus Niels Christen Claussen

Sangene

Sophus Niels Christen Claussen

Savnets Blomstervej

Sophus Niels Christen Claussen

Scherzo

Sophus Niels Christen Claussen

Se, En Gud..

Sophus Niels Christen Claussen

Se, Jeg Mødte Paa En Gade

Sophus Niels Christen Claussen

Sejre Og Vunder

Sophus Niels Christen Claussen

Sent Hjem

Sophus Niels Christen Claussen

Siesta

Sophus Niels Christen Claussen

Silhuet Af En Mulæseldriver

Sophus Niels Christen Claussen

Sjælland Og Digteren

Sophus Niels Christen Claussen

Skabelse

Sophus Niels Christen Claussen

Skæmte-Vise

Sophus Niels Christen Claussen

Skærvslagerens Vise

Sophus Niels Christen Claussen

Skønt Al Ting Er Rent For Den Rene

Sophus Niels Christen Claussen

Skovvise

Sophus Niels Christen Claussen

Skumring

Sophus Niels Christen Claussen

Skumringsbillede

Sophus Niels Christen Claussen

Solnedgang

Sophus Niels Christen Claussen

Solskinsvise [vi Har Slentret Under Løv, Naar Dit Kammer Blev For Trangt]

Sophus Niels Christen Claussen

Solskinsvise [vi Har Slentret Under Løv]

Sophus Niels Christen Claussen

Som Sagt Jeg Fryser Paa Foden

Sophus Niels Christen Claussen

Sommer

Sophus Niels Christen Claussen

Sommerland

Sophus Niels Christen Claussen

Sommermorgen

Sophus Niels Christen Claussen

Sommervarme

Sophus Niels Christen Claussen

Søndag I Skoven

Sophus Niels Christen Claussen

Sørøveri

Sophus Niels Christen Claussen

Sorte Blomst [jeg Kom Som Ung Til Den Store Stad]

Sophus Niels Christen Claussen

Sortner Europa

Sophus Niels Christen Claussen

Søstad

Sophus Niels Christen Claussen

Søsterkysset

Sophus Niels Christen Claussen

Søvndrukken..

Sophus Niels Christen Claussen

Spøgelsesfrygt

Sophus Niels Christen Claussen

Stævnemødet [den Lillebitte Viser]

Sophus Niels Christen Claussen

Stamtavle

Sophus Niels Christen Claussen

Store Farlige...

Sophus Niels Christen Claussen

Storstad

Sophus Niels Christen Claussen

Straaletimer

Sophus Niels Christen Claussen

Strofer I Tusmørket

Sophus Niels Christen Claussen

Sybariten

Sophus Niels Christen Claussen

Taage Og Regndage

Sophus Niels Christen Claussen

Taarer Og Smil

Sophus Niels Christen Claussen

Tagdryp [mellem Murenes Sodede Masser, De Røde Og Graa]

Sophus Niels Christen Claussen

Tandaradei

Sophus Niels Christen Claussen

Tegnet I Sne

Sophus Niels Christen Claussen

Terminsbekymringer

Sophus Niels Christen Claussen

Thøger Larsen

Sophus Niels Christen Claussen

Tidsbillede

Sophus Niels Christen Claussen

Til Albert Gottschalk

Sophus Niels Christen Claussen

Til Allw

Sophus Niels Christen Claussen

Til En [i Gyngestolen I Det Lyse Hus]

Sophus Niels Christen Claussen

Til En Blond Kvinde

Sophus Niels Christen Claussen

Til En Søster [aa, Søster, Du Forstod, Da Jeg Var Dreng]

Sophus Niels Christen Claussen

Til En Søster [jeg Mindes Dig Fra Høsten, Kære Søster]

Sophus Niels Christen Claussen

Til Erik Kølby

Sophus Niels Christen Claussen

Til Hende [paa Dig, Min Elskede Fra Hine Dage]

Sophus Niels Christen Claussen

Til I. Og V.

Sophus Niels Christen Claussen

Til Ingeborg Og Viggo Stuckenberg

Sophus Niels Christen Claussen

Til Kitty

Sophus Niels Christen Claussen

Til Thøger Larsen

Sophus Niels Christen Claussen

Til Viola

Sophus Niels Christen Claussen

Tilbage Til Vort Fordulgte

Sophus Niels Christen Claussen

Tilegnelse [nu Graaner Alle Gader]

Sophus Niels Christen Claussen

Tilegnelse [til Dette Ølands Ungdom Gaar Min Sang]

Sophus Niels Christen Claussen

Tizians Roser

Sophus Niels Christen Claussen

Tonearkitektur

Sophus Niels Christen Claussen

Træerne [jeg Elsker Det, Som Gror Og Gror Igen]

Sophus Niels Christen Claussen

Træerne [og Træernes Grene Hvisket Og Slog]

Sophus Niels Christen Claussen

Trappen Til Helvede

Sophus Niels Christen Claussen

Tre Roser

Sophus Niels Christen Claussen

Tredie Møde

Sophus Niels Christen Claussen

Troen Fra Provinserne

Sophus Niels Christen Claussen

Trøst [vide Er Den Himmel Strakt]

Sophus Niels Christen Claussen

Trylleformlen

Sophus Niels Christen Claussen

Tusmørkeféen

Sophus Niels Christen Claussen

Tvesyn

Sophus Niels Christen Claussen

Tysk Kystby

Sophus Niels Christen Claussen

Udenlands

Sophus Niels Christen Claussen

Udflugt I Det Senesiske Landskab

Sophus Niels Christen Claussen

Udløbet I Uendeligheden

Sophus Niels Christen Claussen

Udsat For Kritik

Sophus Niels Christen Claussen

Under En Sølvpoppel

Sophus Niels Christen Claussen

Under Grønne Træer

Sophus Niels Christen Claussen

Under Valnødtrær

Sophus Niels Christen Claussen

Ung Glorie

Sophus Niels Christen Claussen

Ungdom

Sophus Niels Christen Claussen

Unge Guder

Sophus Niels Christen Claussen

Unge Udødelige

Sophus Niels Christen Claussen

Ungkarlesnak

Sophus Niels Christen Claussen

V

Sophus Niels Christen Claussen

Vaar I Vinter

Sophus Niels Christen Claussen

Vaarbebudelse

Sophus Niels Christen Claussen

Vaaren Og Dens Følge

Sophus Niels Christen Claussen

Vaaren Og Træet

Sophus Niels Christen Claussen

Vaarsang Ved Jul

Sophus Niels Christen Claussen

Væk Ikke Svanerne

Sophus Niels Christen Claussen

Valfart

Sophus Niels Christen Claussen

Valfarten Til Mont'Allegro

Sophus Niels Christen Claussen

Ved Afrodites Støtte

Sophus Niels Christen Claussen

Ved En Mølle [jeg Saa' Hendes Hus Mod Aften]

Sophus Niels Christen Claussen

Ved Et Vandfald

Sophus Niels Christen Claussen

Ved Løvfald

Sophus Niels Christen Claussen

Venedig

Sophus Niels Christen Claussen

Venezianske Fantasier

Sophus Niels Christen Claussen

Veninderne

Sophus Niels Christen Claussen

Verbena

Sophus Niels Christen Claussen

Vers Til De Døde Mestre

Sophus Niels Christen Claussen

Sophus Niels Christen Claussen

Vilhelm Hammershøj

Sophus Niels Christen Claussen

Villaveje

Sophus Niels Christen Claussen

Vin I Huset

Sophus Niels Christen Claussen

Vinterdag

Sophus Niels Christen Claussen

Vinterflora

Sophus Niels Christen Claussen

Vintergækker

Sophus Niels Christen Claussen

Visen Om Himperigimpe

Sophus Niels Christen Claussen

Visen Om Himperigimpe

Sophus Niels Christen Claussen

Vision

Sophus Niels Christen Claussen

Vor Aand Har Kun Dvælet Saa Længe

Sophus Niels Christen Claussen

Vor Mor Paa Gaarden

Sophus Niels Christen Claussen